

Av Jan Lilleby



Mitt bokhefte om Moses og Elias som kommer for å straffe, men også for å få Israel gjenopprettet som en nasjon for Gud, viser til mange store og skremmende inngrep i himmelrommet:

Asteroider, egyptisk mørke, forgiftning av vannkilder ved meteoritter, svære tsunamier eller flodbølger i Middelhavet på grunn av asteroide nedslag, reduksjon av sollyset, stor og farlig økning av solbestrålingen en periode...ja implikasjonene er mange.

Denne artikkelen vil omhandle konkret hva Gud i tidligere tider utførte, da han gjorde sine forskjellige inngrep i solsystemet for enten å straffe eller velsigne visse mennesker og grupper omtalt i Bibelen.

Vi har den «Lange dagen» til Josva i år 1398 f.Kr. (Jos. 10, 9-13).

«Pelegs dager» i cirka år 2669 – 2436 f. Kr. da jorden ble 'inndelt' (1. Mos.10, 25)

«Den tredje dag» i skapelsesberetningen da havet ble 'skilt' fra landjorden (1. Mos. 1, 9-10).

«Noahs dager» omkring år 3200 f. Kr. og vann flommen (1.Mos.7, 17; 8, 14).

«Kong Hiskias' dager» år 704 f. Kr. da solskyggen gikk 10 trinn tilbake (2. Kong. 20, 8-11; Jes. 38, 7-8).

Det som har skjedd i gammel tid, var at Herren og hans engler ved deres inngrep lot jordens vinkel i forhold til nord og sydpolene, bli endret en del grader.

«Verktøyet» til å få til slike inngrep, var å la asteroider treffe jorden. Man fikk da hva vitenskapen og forskerne kaller '**Pole Shifts**' – altså en om gradering av den stillingen polene hadde. Noen ganger til det bedre, andre ganger til straff.

Slike bestemte og beregnete inngrep har vært Guds og hans englers verktøy helt fra skapelsens dager.

Dette verktøyet er det vi ser i Åpenbaringsboken brukt i flere omganger, både fram og tilbake – for å bringe de virkningene vi leser om i de syv segl, syv trumpeter, syv vredeskåler og de tre ve-ropene, og det begynner i Åp. 6ff.

I Kol. 1, 17 finner vi en mystisk omtale av Kristi makt i hans guddommelighet og tidløshet som peker hen på alt det skapte – både det som kan ses og det som ikke kan ses:

«Han er før alle ting, og alt består ved ham.»

Og Johannes samstemmer, Joh. 1, 3:

«Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til.»

Det er denne Kristi mystiske tilstedeværelse som Paulus også refererte til da han skrev om ham i omtale av Moses og hebreerne i Sinai, 1. Kor. 10, 4:

«...og de drakk alle av den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige klippen som fulgte dem, og Klippen var Kristus.»

Det var denne åndelige Klippen, Kristus, som fikk Rødehavet til å dele seg, og som lot mat 'regne fra himmelen', som lot deres klær holdes nye og uslitte i 40 år i ørkenen, som lot en ildsøyle lyse i leiren om natten, og en skystøtte stå hos dem om dagen...og mange andre overnaturlige fenomener.

Salmisten – idet han ved sine ord hen speiler Kristus og hans styring og inngrep i skaperverket, sier på hans vegne – at 'han var verksmester hos sin Far'...altså Kristus var den som utførte alt Guds skaperverk. Ordet «Verksmester» avspeiler en smed...som jo bruker ilden til å forme jernet, og deretter vannet til å kjølnes, eventuelt herde det som ble smidd. Jorden ble til ut av Guds Ord og gjennom ILD, og smeden, Kristus, tok så og lot dette kjølnes i vann (og ergo, is) og ved dette ble jorden formet slik den nå er. Kristus og englene har krefter og makt over alt det skapte, både det synlige og det usynlige.

Den ateistiske delen av vitenskapen prøver å gi alle slike hendelser en '*vitenskapelig forklaring*' der Gud ikke er inne bildet. Det ville altså inntruffet enten Gud fantes eller ikke. Problemet med disse er at de bare griper fatt i det som deres fattige hjerne (det vil si: Deres forutinntatte og formørkede sinn!) kan makte å forklare på menneskelig vis, men hopper elegant over en mengde uløste mysterier i skaperverket...og erstatter forklaringer i logikk, med uvisse pseudo-teologiske teorier, som de vet aldri vil la seg kunne forklare.



For eksempel prøver man å tilskrive at hebreerne kunne vade over Rødehavet, til det gigantiske utbruddet av vulkanen Thira (uttales Fira på gresk); i dag med en hovedstad på 3500 innbyggere, som er oppkalt etter vulkanens opprinnelige navn Thira, (nå Santorini) ikke langt fra Kreta cirka 1500 f. Kr. – og at det var en kjempe-tsunami som skyllet mot det østlige Middelhavet – med den effekt

at havet trakk seg tilbake på grunn av bølgedannelsen langt ute til havs og gav hebreerne tid nok til å gå over...hvor etter vannet vendte tilbake når bølgen traff landmassene, og slik druknet egypter-hæren. BILDE: Thira, nå kalt Santorini.

Dette er en typisk haltende og hjemmesnekret forklaring, som prøver å frata Gud den makt han har over naturen både på jorden og i verdensrommet.

Bibelen sier klart at vannet stod som en murvegg på begge sider av hebreerne, og de gikk over på det tørre. Herren sendte en sterk østenvind. 2. Mos. 14, 21-22.

Det rare var at havet ikke delte seg før Moses rakte sin stav ut over det! Litt av en timing spør du meg, dersom det var naturkrefter som rådet og ikke Gud Herren.

Her hopper også den såkalte vitenskapen (ateistisk som den da er) over det faktum at en overnaturlig skystøtte stilte seg og ble stående mellom hebreerne og egypterhæren slik at ingen torde angripe dem. Og om natten ble den en ildsøyle. Hvor er vitenskapens fantastiske «forklaring» (bortforklaring!) på dette? Da kommer alltid det utrolig dumme «myte-begrepet» på banen. Kjekt å ha når intet annet duger.

Og det samme prinsipp, med bare å finne en delvis «forklaring» på slike ting i Bibelen, brukes tvert i alle

slike tilfeller...for å prøve å påpeke at dette hadde skjedd uansett, Gud eller ikke Gud. Det hele blir barnslig og patetisk!

Selv om verktøyet i Moses' tilfelle ikke var pol-skiftning men inngrep i vindforhold, samt et direkte under (vann stod som en mur på hver side av hebreerne) – så er det pol-skiftning som har vært det viktigste verktøyet i forhold til omtalte inngrep listet opp ovenfor.

Jeg vil omtale noen inngrep som fant sted, der mennesker var vitne til disse.

La oss begynne med kong Hiskia og hans bylle-sykdom i 2. Kong. 20, 6-11. Profeten Jesaja ble sendt til kongen, først for å fortelle at han skulle dø. Men Hiskia ba til Herren og gråt, og da lot Gud profeten gå tilbake til ham og gi ham et tegn på at Gud skulle legge 15 år til hans alder:

«Og jeg vil legge femten år til din alder. Jeg vil redde deg og denne byen av assyrerkongens hånd. Jeg vil verne denne byen for min egen skyld og for min tjener Davids (Kristus) skyld. 7: Jesaja sa: hent en fikenkake! Så hentet de en fikenkake og la den på byllen, og da frisknet han til. 8: Og Hiskia sa til Jesaja: Hva skal jeg ha til tegn på at Herren vil helbrede meg, så jeg kan gå opp til Herrens hus i overmorgen? 9: Jesaja svarte: Dette gir Herren deg til tegn på at Herren vil holde det han har lovt: Skal skyggen gå ti trinn fram, eller skal den gå ti trinn tilbake? 10: Hiskia sa: Det er en lett sak for skyggen å strekke seg ti trinn fram. Nei, skyggen skal gå ti trinn tilbake! 11: Da ropte profeten Jesaja til Herren, og han lot skyggen gå tilbake de trinn som den hadde gått ned på Akas' trapp – ti trinn.»

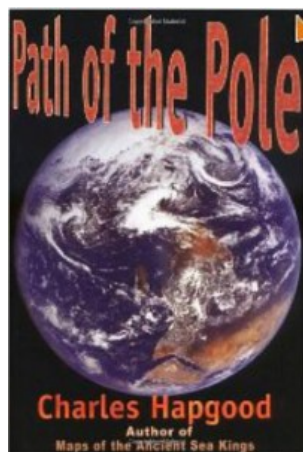
Det diskuteres blant teologer om hvorvidt trappen var et stort sol-ur, eller bare en vanlig brukstrapp – Bibelen sier ikke spesifikt at det var et sol-ur. Men uansett vil trappen ha full gyldig verdi som en måling av hvorvidt solskyggen hadde gått fram eller tilbake.

Denne trappen blir brukt også derfor – sett fra Herrens side – som et bilde på at Herren 'Trekker tiden tilbake til seg, oppover trappetrinnene'.

Den forklaring som gjelder selve pol-skiftningen i dette scenariet, er som følger:

Den såkalte 'Nord polen' lå den gang (704 f. Kr.) like vest for Hudson bukten i Kanada. Se www.museum.state.il.us/exhibits/ice_ages/index.html for grafisk is-diagram. Du kan avlese isen som trakk seg tilbake i pol-skiftet og fram til nåværende posisjon. Det skjedde rask nok til at ikke det ble skapt spor i jordskorpen mens den skiftet. Da pol-skiftningen var utført, så beveget Israel seg omkring 24 grader, i breddegradene (latitude).

For at solskyggen hos Hiskia og trappen han henviste, skulle gå umiddelbart og synlig raskt, ble dette gjort på bare noen få timer i reell klokkeid.



Se også boken til Charles Hapgood, «**The Path of the Pole**», og hans forklaring som beskriver hvordan polene kan skifte sted dersom jorden blir truffet av meteoritter/asteroide r. Legg merke til at asteroiden IKKE dumper rett ned, men kommer gjennom atmosfæren i cirka 40 graders vinkel, i en fart nær 30 000 km i timen! Bilde, høyre.



Merk at Gud ikke siden har stilt solskyggen tilbake – den ble der. **NB:** Hapgood blir referert til i katastrofefilmen «2012» og at en ny stor flom kommer over verden. Men de jødiske Hollywood mogulene, samt den jødiske regissør Steven Spielberg siterer Hapgoods verk **totalt ute av sammenheng** for ved dette å skape 'vitenskapelig troverdighet' rundt de

elleville og helt bort-i-natta sinnsyke fantasiene som farer over filmerrettet! Believe me folks! Bibelen sier det motsatte av «2012»: Det skal ALDRI MER komme en stor vannflom som den på Noas tid.

(Urolige og panikkslagne amerikanere hadde ringt ned telefonlinjen til NASA for å forsikre seg mot at filmens katastrofe-budskap ikke var virkelig. Dette ble skrevet om i mange større aviser. Hollywood ble tvunget til å forsikre offentligheten om at hele filmen bare var en fantasi, et eventyr).

Det var på denne tiden (kong Hiskia i Israel) at Mammutene (store elefantdyr med svære støttenner funnet under islag) ble nedfrosset og bevart. Polene skiftet på bare noen få timer, og gjorde at Mammutene i Sibir ble nedfrosset i ekstrem kulde.



Det er enkelte websteder som beviser at det ikke var dannelse av isbreer som gjorde at man eksempelvis fikk de store innsjøene i USA (Great Lakes) – landmasser som beveger seg mot ekvator blir «strukket» mens masser som beveger seg mot polene blir komprimert. Strekking lager kløfter og forsenkninger, mens land som komprimeres danner bakketopper, skråninger og fjelltopper. Denne effekten er mest synlig langs ekvator, men fortsetter helt opp til polene nord/syd. Det som påpekes som bevis for at det ikke var isbreer som skapte de store innsjøene i USA, motbeviser ikke isbreene, men viser hvordan det fantes isbreer – pluss – derpå en rask endring i iskappens posisjon. **BILDE:** Trollfjorden, er formet ut fra store ismasser som har smeltet og slipt ned i jordskorpen over lengre tid. Og alle fjell og fjorder selvsagt.

I 2 Krøn. 32, 31 finner vi babylonske stjernetydere (astrologer) som ble sendt til Hiskia for å utspørre ham om mirakelet med solskyggens stilling satt tilbake. Den kunne

altså konstateres utenfor Israel – det kunne derfor ikke være et lokalt «fenomen». Det hadde intet med eklipsen i jordens bane å gjøre. Som noen tror.

«Men da sendemennene kom fra Babels fyrster, som sendte bud til ham om det underfulle tegn som var skjedd i landet...»

Gud gjorde et under, ved at han ved nøyaktig beregning sørget for et meteortreff som var akkurat nok til å dra solskyggen ti streker/trinn opp Akas trapp.

Josva og den forlengete dagen i Jos. 10, 12-13 – er en av de klareste fortellingene om en pol-skiftning som finnes.

«På den dagen da Herren gav amorittene i Israels barns hånd, talte Josva til Herren, han sa så hele Israel hørte det: Stå stille, sol, i Gibeon, og du måne, i Ajalons dal! 13: Og solen stod stille, og månen ble stående inntil folket hadde fått hevn over sine fiender. Står det ikke så i «Den rettskafnes bok»: Solen ble stående midt på himmelen og drygde nesten en hel dag, før den gikk ned.»

Her finner vi at solskyggen ble «frosset» i nesten tolv timer hvis en skal forstå Bibelens ord bokstavelig. Den stod på middagspunktet stille og tilla dagen ekstra ti-tolv timer. Helt ekstremt.

I Josvas dager befant Nordpolen seg ute i havet, like utenfor nordlige del av Norge. På denne tiden dekket pol-kappen store deler av Nord-Europa. Beviser på bre dannelser er funnet mange steder. Men effekten av denne pol-beliggenheten spredte seg helt ned til Egypt der det ofte var regnvær. Det gamle kongerikets historikere forteller at regnmengder økte og økte med årene. Det er alminnelig nevnt at under istiden, så vokste pol-kappene mye, og dekket store deler av Kanada og Nord-Europa. En indikasjon på at polene beveget seg, i stedet for at hele verden ble kaldere, er at det ikke var noen is-kappe i Alaska, mens kontinentale is-kapper dekket området med de store innsjøene i USA.

Denne «Lange dagen» i Josvas tilfelle, kan bedre forklares dersom en tenker seg at Josva satte seg om bord på en 747-Jumbo jet i Europa og fløy vestover til USA. Josva hadde ingen slik jet, men grunnen han stod på beveget seg mot vest. I forhold til solens stilling. Dagen ble mye lengre enn normalt. Jerusalem på Josvas tid, var på en breddegrad ekvivalent til det London er i vår tid. Josvas krigsslag begynte ved daggry og fortsetter ut hele den forlengete dagen. Den startet med en marsj på 33 kilometer om natten, og enda begynte ikke slaget før etter at de hadde forfulgt amorittene i 132 kilometer. Det tilsvarer avstanden mellom Tønsberg og Hønefoss via Tyrifjordens nord-østlige side. Da nevnes det at det falt steiner fra himmelen over amorittene (ikke hagl). Gud regnet meteoritter over dem og drepte mange av dem. (Jos. 10, 9-14).

Disse steinene var meteoritter i slike mengder at de bidro til å forskyve pol-posisjonen slik at dagen ble unaturlig lang. På hebraisk er det *eben*, og på gresk *litos*. Det betyr stener.

Jorden skiftet altså ikke bane, men polene ble «flyttet» i forhold til solen som jorden sirkler rundt. Effekten ble som det jeg skrev vedrørende å fly fra øst mot vest i jetfly.

Flyttingen av Nordpolen den gang var dermed fra havet utenfor Norge og vestover til like vest for Hudson bukten i Kanada. Selve det dype fjordlandskapet i Norge – er resultatet av denne polen i Nord-Europa på Josvas tid. Isens bevegelser slipte ned fjellgrunnen og laget store kløfter, som siden ble det vi kaller fjorder da isen var helt borte. Det er samme prosess som det som skjer i dag med Grønland.

Josvas lange dag var sent på året, og det skjedde etter at Mose lov hadde blitt opplest på Gerasim fjellet og på Ebal. Dette var i oktober måned.

Etter pol-skiftningen under Josva, endte Jerusalem opp på

breddegrad like nær ekvator!

Det finnes historiske bevis på at de britiske øyer på den tiden, ennå led av ettervirkninger fra denne istiden i Nord-Europa.

I vår tid dekkes 70% av jordens overflate av vann, og med gjennomsnittlig dybde på 8 km. Da jorden ble dannet, fantes det ikke tørt land. Jorden bestod av kun hav og atter hav...med store dybder.

Hvordan oppstod så det tørre land?

Svar: En lang serie med hyppige pol-skiftninger!

Om jorden den gang hadde samme hastighet og tyngdekraft som den har i dag, ville det bety en heving av havbunnen med cirka 40 km. Hvis havbunnen (skorpen) sprakk opp, ville det vært en høyde-økning av havbunnen på cirka 20 km for hvert pol-skifte.

1.Mos. 1, 1-2 forteller at Herrens Ånd svedde «...over vannene». Dette var bokstavelig slik, for det var ikke noe tørt land å sveve over enda!

Gud lot da jorden gjennomgå en lang rekke pol-skift for at havbunnen skulle reise seg mange steder rundt kloden. 1. Mos. 1, 9-10.

Pol-skiftningen var i en lang syklus på flere hundre ganger – Herren lot jorden i dens bane stadig flytte sin pol, helt til den mengde land han ønsket skulle komme til syne, var klart.

På grunn av at jorden er 40 km videre ved ekvator enn ved polene, så kan hvert pol-skift maksimalt åpne opp (heve) 40 km med havbunn, og komprimere kontinentene 40 km.

Når vi vet disse ting om at det tar mange hundre og kanskje tusenvis av pol-skift, forstår vi at den tredje dagen i

skapelsen måtte ha vart i en rekke år, for vi har ikke solen og planetene i system før den fjerde dag kommer. Det er jo fra og med dette at vi kan inndelegge tiden riktig, dagens og nattens lengde osv.

Så – altså på Josvas lange dag, fortsatte jorden å dreie i aksen, og å turnere rundt solen slik vi har delt opp med 24 timers døgn. Jorden stod altså ikke stille den dagen Gud stoppet solen midt på himmelen. Det som skjedde var at en ekstra tårn ble lagt på kloden (midlertidig) slik at polpunktet flyttet vestover fra havet utenfor Norge og til Hudson bukten i Kanada. Samtidig ble Israel flyttet nærmere ekvator slik at dagene normalt jo er lengre på vinterstid.

En annen side av dette – når vi jo har en helt annen jordklode og totalbefolkning i våre dager – er at dersom pol-skiftning skulle skje, vil f.eks. folk i USA oppleve at det blir en lang 20 timers natt, dersom 'Josvas lange dag' i Israel skulle gjøres i reprise! Hva ville uvitende og sjokkerte mennesker i USA tenke dersom solen en dag ikke stod opp, men natten fortsatte? Eller motsatt, slik det kan se ut for trengselstidens del i Israel: Det faller et stort mørke (les: mørke av lang varighet) på dyrets (Antikrists) trone, og rike (som da er Israels land), og de tygget sine tunger i angst og pine (kvaler) Åp.16, 10.

Da Josvas lange dag inntraff, var USA i et nattemørke som varte omkring 20 timer, og på Hawaii var det en soloppgang som varte like lenge.

Dette betyr at for folkene i USA, når dette nevnte mørket kommer over Israel, vil det være som å få dagen forlenget...de vil skrekkslåtte stirre opp mot himmelen og se at solen ikke beveger seg! Det betyr også at land øst for Israel vil berøres av det samme nattemørke, og de blir like forskrekket og skremt.

Husker dere fra Bibelen at langfredag, ved Jesu

korsfestelse, kom det jordskjelv og det ble belgmørkt i flere timer? Dette var ikke noen såkalt solformørkelse...for dette var en pol-skiftning gjort av Gud, og det var konstant mørkt i Israel og Midt-Østen, som det står – «...det var nå omkring den sjette time (middagshøyden). Da ble det mørke over hele landet helt til den niende time (kl. 15.00 på ettermiddagen). Luk. 23, 44. Og Matt. 27, 46 nevner det samme. Ikke bare én skiftning, men flere – for å gi raskt skifte som bare varte i tre timer. Altså flere store asteroider slo ned på jorden i en slik rekkefølge at det matchet og var «timet» av Gud til å understreke alvorret med at Israel korsfestet sin Messias.

Disse to hendelsene med at Nordpolen ble flyttet til Hudson bukten og Israel kom nærmere ekvator, kombinert, bidro til at dagen ble dobbelt så lang på Josvas '*lange dag*'.

Hab. 3, 11 nevner denne hendelsen også – at sol og måne stoppet.

Vi kan spekulere på Jesu profetier om Den store Trengselstid i Israel i endetiden, da han sa:

«*Det skal vise seg tegn i sol, måne og stjerner....*» – Kan det være at Gud i forbindelse med plagene i Åpenbaringsboken og ved hjelp fra asteroide nedslag vil forårsake enda flere pol-skift? Jeg tror bestemt at slik vil det bli!

For en kort periode skal folk i Israel bli brent av sterk sol-hete (Åp. 16, 8-9).

Vi leser også i Åp. 16, 17-21 om når den syvende vredeskålen tømmes over Israel i trengselstiden – så får vi asteroider, evnt. meteoritt nedslag – og «stener» vil igjen regne fra himmelen slik det var da Josva tok amorittene ved Guds hjelp.

Det er oversatt til hagl i Åp. 16, 21 – men som i Josvas tilfelle (hebr. eben) er det mest riktig å skrive «stener».

De nevnes med en vekt som tilsvarer vårt metriske system, med 25 kilo. Og når disse faller fra stor høyde, har de en fart på nær 700-800 kilometer i timen, noe som gir dem en bombeliknende sprengkraft når de treffer. Dette er omtrent samme fart som en pistol-kule har når man skyter med en 38-kaliber. Et vanlig jet passasjerfly har en hastighet på maks 900 km/t, til sammenligning.

Og mengdene i Åp. 16, 21 må være enorme – for i vers 20 leser vi om øyer i Middelhavet samt fjelltopper i området:
«Hver en øy vek bort, og fjell ble ikke funnet.»

Altså en pol-skiftning der landmasser som øyer (de er jo i realiteten å regne som fjelltopper, hensatt i vannet), samt fjelltopper på landjorden, synker ned på grunn av skiftningen. (Det er fra denne bibelpasus at «2012»-filmen har hentet ideen til de svære scenene, der en ser at hele Los Angeles sprekker opp og jorden bølger opp og ned, hus raser sammen osv. Men ingen slik effekt er mulig i virkelighetens verden!)

Altså asteroider/meteoritter forårsaker via pol-skift en strekking av landmasser ved Middelhavet, slik at det oppstår store forsenkninger. Det er ikke slik med Gud at disse enorme 'tegn i sol, måne og stjerner', og som inkluderer asteroide-nedslag og meteoritt-regn, skulle ramme helt uskyldige mennesker. Gud maktet å ramme bare de ugudelige amorittene på Josvas tid, og Josva og hans styrker ble ikke truffet, enda de var like ved. Jeg tror at samme nøyaktige beregning fra Guds side vil være rådende i stor grad i det Bibelen kaller for Den store Trengsel for Israel.

Denne gang blir det ikke slik det var under Josva, til velsignelse for Israel, men det blir som en straff mot Israel, og de rammes av det Moses kalte «Egyptiske plager» og «Alle Egypts sykdommer, til du er ødelagt!» (5. Mos. 28ff). Moses profeterte om den 'Hevnens dag fra Gud' som Jes. 61, 2 også taler om. Da Herren sender sine to profeter

Elias og Moses for å tukte Israel fra å vanære Kristi navn (se også Esek. 36, 23). Og gjennom denne harde tukten skal et nytt og da gudfryktig Kristus-troende Israel stå igjen frelst, og Jesus kommer fra himmelen!

Det er mange teorier rundt dette med Noahs vann flom – så jeg finner ikke plass til noen detaljert omtale her. Det er ikke helt sikkert at det var pol-skift involvert i vann flommen. Men det kan heller ikke utelukkes.

Men at det var et svært inngrep i jordens beskaffenhet er helt sikkert. Flommen var avgrenset til rundt Middelhavet og det var i hovedsak landmassene mellom dette og den Persiske Gulf som ble rammet. Den kunne være lokal rett og slett fordi at området ikke bare ble bombardert med enorme vannmasser ovenfra, men det sank ned – slik at summen av dette var nok til at vanddybden rakk over Ararat fjellet i Tyrkia, slik beretningen taler om. Se min gratis-bok «Tallenes tale» på nettsiden, der jeg bl.a. tar en detaljert gjennomgang vedrørende Noah og flommen!

Pelegs dager vil jeg ikke omtale i artikkelen. Men det går i korthet ut på at landmasser ble kløvet for å skille mellom visse folkegrupper etc. Ett av disse kløftene mener man oppsto der man i vår tid har Rødehavet. Men dette har nok preg av teori mere en sikre fakta.

Se for øvrig min plansje-opstilling nedenfor vedrørende tidsepokene – menigheten ble klemt imellom tiden med Kongeriket tilbudt Israel ved Herrens apostler – og tiden da Den store Trengsel og Israels gjenopprettelse tar til!

MENIGHETENS TID ER KLEMT IMELLOM

ISRAELS PROFETISKE PERIODER:

JES. 61, 2

ET NÅDENS ÅR FRA HERREN & HEVNENS
DAG FRA VÅR GUD

ET NÅDENS ÅR FRA HERREN

EVANGELIET OM
LØFTET GITT TIL
ISRAELS FEDRE
OM KONGERIKET
I ISRAEL.

Forkynt i evangelierne
og Apostelgjerningenes
tid til Israel og persalytterne.
Men ble avsløret i år 62
da Israel trakk Gud.
Gjenoppstod i trengselstiden.

Frekkesløpet er på
jorden, og ikke i
himmelene. Israel
skal arve landet,
ikke himmelen.

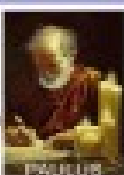


MENIGHETENS HUSHOLDNING

EVANGELIET OM
KRISTI
URANSAKELIGE
RIKDOM

Dette evangelium ble gitt
Petrus for oss, og ble særlig
rettet på en ny tidstilhørighet
som skal være fram til Gud
påny gjenoppstår landet og
tilbyr dem Kongeriket.

Frekkesløpet er i
himmelen, og ikke
på jorden. Menigheten
skal arve himmelen,
og ikke landet.



EN HEVNENS DAG FRA GUD
DEN STORE TRENGSELSTIDEN I ISRAEL!

EVANGELIET OM
LØFTET GITT TIL
ISRAELS FEDRE
OM KONGERIKET
I ISRAEL.

Forkynt i evangelierne
og Apostelgjerningenes
tid til Israel og persalytterne.
Men gjenoppstod nå av
Mosé og Il'ias, de to
vittener i Ap. 11.

Frekkesløpet er på
jorden, og nå får
Israel endelig det
lovte Kongeriket
og arver landet.

